

สรุปผลการวิจัย ปัญหาและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตน้ำมันปาล์มดิบ 3 วิธีคือ แบบใช้ไอน้ำ แบบทอดผลปาล์ม และแบบหีบผสม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบขนาดกำลังผลิต 10 ตันทะเลลายต่อชั่วโมงแบบละ 1 โรงงาน ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อมูลปี 2529

การเก็บรวบรวมข้อมูลทำโดยวิธีสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ประกอบการ ณ โรงงานผลิต ตลอดจนได้เข้าไปสังเกตการณ์ในโรงงานทั้ง 3 แห่ง

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้หลักการบัญชีต้นทุนและหลักการบัญชีที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์ต้นทุนของการผลิตแต่ละวิธีในรูปของต้นทุนต่อการผลิตน้ำมันปาล์มดิบ 1 กิโลกรัม วิเคราะห์แยกค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ ออกเป็นต้นทุนคงที่กับต้นทุนแปรได้ ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ต้นทุนการผลิตน้ำมันปาล์มดิบต่อ 1 กิโลกรัมของแต่ละวิธีเรียงตามลำดับสูงสุดไปต่ำสุดคือ แบบใช้ไอน้ำ แบบทอดผลปาล์ม และแบบหีบผสม โดยมีต้นทุนหลังจากหักมูลค่าผลพลอยได้ออกแล้วเป็น 8.972, 7.937 และ 6.842 บาทตามลำดับ
2. ต้นทุนที่มีสัดส่วนมากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบ ซึ่งมีสัดส่วนประมาณ 75 ถึง 85 เปอร์เซ็นต์

นอกจากนี้ เมื่อทำการเปรียบเทียบรายได้จากการขายผลผลิตและผลพลอยได้คือน้ำมันปาล์มดิบ 1 กิโลกรัมแล้วปรากฏว่า รายได้ทั้งหมดหลังจากหักต้นทุนการผลิตแล้วของการผลิตแบบทอดผลปาล์มมีจำนวนสูงที่สุด ในขณะที่แบบใช้ไอน้ำมีรายได้หลังจากหักต้นทุนการผลิตต่ำที่สุด

เมื่อวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนต่อเงินลงทุนเปรียบเทียบกันของการผลิตทั้ง 3 วิธีพบว่า วิธีการผลิตแบบหีบผสมมีอัตราผลตอบแทนต่อเงินลงทุนสูงที่สุดและใช้จำนวนเงินลงทุนต่ำที่สุด ในขณะที่การผลิตแบบใช้ไอน้ำมีอัตราผลตอบแทนต่อเงินลงทุนต่ำที่สุดและใช้จำนวน

1. ปัญหาทางด้านการผลิต ปัญหาทางด้านการผลิตจะเกี่ยวเนื่องกับราคาวัตถุดิบ ซึ่งในพื้นที่ได้แก่ผลปาล์มสด จากการศึกษาพบว่ามีการซื้อขายหลายประการที่เป็นตัวกำหนดราคาผลปาล์มสด กล่าวคือ

1.1 ปริมาณผลปาล์มสดที่ผลิตได้ ซึ่งตามปกติแล้วในปีหนึ่งๆคนปาล์มจะให้ผลผลิตที่ไม่สม่ำเสมอโดยจะให้ผลผลิตมากหลังจากฤดูฝนประมาณ 3 เดือน ดังนั้น ในฤดูที่ฝนทิ้งช่วงจะทำให้ผลผลิตปาล์มสดลดลง และสาเหตุที่ปริมาณผลปาล์มสดไม่สม่ำเสมอนี้ส่งผลกระทบต่อไปยังโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มดิบที่มีขนาดใหญ่ที่มีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรสูง เพราะโรงงานประเภทนี้มีความจำเป็นจะต้องผลิตให้เต็มกำลังการผลิต (Full Capacity) โดยสม่ำเสมอ โรงงานจึงจำเป็นต้องควานซื้อผลปาล์มสดมาป้อนโรงงานให้ทันต่อความต้องการ ซึ่งถ้าเป็นช่วงที่ผลปาล์มสดมีปริมาณมาก โรงงานประเภทนี้สามารถซื้อผลปาล์มสดได้เพียงพอและในราคาปกติ แต่เมื่อถึงช่วงผลผลิตปาล์มสดมีน้อย การควานซื้อดังกล่าวเป็นเหตุทำให้ราคาผลปาล์มดิบตัวสูงขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า ผลปาล์มสดในบางท้องที่ปริมาณไม่สอดคล้องกับกำลังการผลิตของโรงงานในท้องที่นั้น การขนย้ายไปยังสถานที่อื่นยอมทำให้ราคาวัตถุดิบสูงขึ้น

1.2 คุณภาพของผลปาล์มสด สาเหตุสำคัญที่ทำให้ผลปาล์มสดเสื่อมคุณภาพก็คือ การที่เกษตรกรรายย่อยไม่สามารถจัดส่งผลปาล์มสดมายังโรงงานได้ภายใน 24 ชั่วโมงหลังจากการตัดผลปาล์ม ทั้งนี้เพราะการตัดผลปาล์มแต่ละครั้งมีจำนวนน้อย จึงต้องเสียเวลาในการรวบรวมจนกว่าจะได้ปริมาณมากพอควร ซึ่งการจัดส่งโรงงานล่าช้านี้มีผลทำให้ผลปาล์มเสื่อมคุณภาพ กล่าวคือน้ำมันที่ได้จากผลปาล์มสดลักษณะนี้จะมีกรดไขมันอิสระสูง

สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้คุณภาพของผลปาล์มสดเสื่อมลงก็คือ การเก็บเกี่ยวปาล์มสดในขณะที่ยังไม่แก่เต็มที่แล้วนำมาบดคั่วแกลสหรือใช้น้ำรดเพื่อให้ผลปาล์มสุก การกระทำเช่นนี้ ทำให้เปอร์เซ็นต์น้ำมันที่สกัดได้น้อยลง ทั้งยังมีปริมาณกรดไขมันอิสระสูงเช่นเดียวกัน

1.3 การแยกผลปาล์มร่วงออกจากทะเลาะปาล์มสด เพราะผลปาล์มร่วงมีราคาสูงกว่า ถึงแม้จะมีการตกลงราคาซื้อขายผลปาล์มสดแต่ละประเภทตามลักษณะการเก็บเกี่ยวแล้วก็ตาม เกษตรกรมักจะทำนิกสัญญาอยู่เสมอ การแยกผลปาล์มร่วงออกจากทะเลาะจะทำให้มีผลปาล์มติดอยู่กับทะเลาะเป็นจำนวนน้อย การกระทำดังกล่าว

ของเกษตรกร ทางโรงงานผู้รับซื้อไม่สามารถที่จะตรวจสอบได้ทั้งหมด จึงต้องขึ้นอยู่กับ
จรรยาบรรณของเกษตรกรแต่ละคน

1.4 การลักลอบนำเข้าน้ำมันปาล์มดิบตามชายแดนไทย-มาเลเซีย
ปัญหานี้มีผลกระทบต่อราคาน้ำมันปาล์มดิบที่ผลิตได้ในประเทศ ทั้งนี้เพราะน้ำมันที่นำเข้ามา
จากต่างประเทศมีราคาต่ำกว่า จากจกหมายเหตุผลทางการค้าระบุว่า การที่มีโรงงาน
สกัดน้ำมันปาล์มดิบเพิ่มขึ้น น่าจะมีผลผลักดันให้ราคาผลปาล์มดิบเพิ่มขึ้น แต่ราคาผลปาล์ม
ดิบโดยเฉลี่ยในปี พ.ศ. 2530 กลับลดต่ำลง ลักษณะเช่นนี้เป็นการสะท้อนให้เห็นว่า การ
ลักลอบนำน้ำมันปาล์มดิบจากมาเลเซียเข้าประเทศไทยยังคงมีอยู่ และเป็นที่น่าสังเกตว่า
ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี พ.ศ. 2530 เมื่อประเทศมาเลเซียต้องประสบกับภาวะ
ผันแปร เป็นผลทำให้ผลผลิตทางการค้าน้ำมันลดลง ราคาน้ำมันปาล์มดิบจึงถีบตัวสูงขึ้น
อย่างต่อเนื่อง สภาวะดังกล่าวของมาเลเซียมีผลกระทบต่อราคาน้ำมันปาล์มดิบใน
ประเทศไทยเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ราคาผลปาล์มและน้ำมันปาล์มดิบของไทยขยับตัวสูง
ขึ้นทันทีอย่างเห็นได้ชัด

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะตั้งปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันปาล์มดิบจากมาเลเซีย
ได้อย่างเด็ดขาด แต่สภาพการแข่งขันกันรับซื้อผลปาล์มของโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบก็
เหมือนกับคาบสองคม กล่าวคือ ขณะที่ชาวสวนได้ผลตอบแทนจากการขายผลปาล์มดิบสูงขึ้น
โรงงานผู้ผลิตน้ำมันปาล์มดิบจะมีต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสูงขึ้นเช่นกัน ซึ่งภาวะเช่นนี้ย่อมมี
ผลกระทบต่อการค้าเงินกิจการของโรงงานและอาจทำให้รัฐบาลต้องเข้าแทรกแซงเพื่อ
คุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศ และเพื่อป้องกันมิให้มีผลกระทบไปยังเกษตรกรผู้ปลูก
ปาล์มน้ำมันด้วย

2. ปัญหาเกี่ยวกับส่วนประกอบของน้ำมันปาล์มดิบ ส่วนประกอบของน้ำมันปาล์มดิบ น้ำมันปาล์มดิบที่อุณหภูมิห้องปกติจะแยกได้เป็น 2 ส่วนคือ

2.1 น้ำมันส่วนใสหรือโอเลอิน (OLEIN) น้ำมันส่วนนี้จะมีอยู่ประมาณ 65 - 70 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสามารถนำไปทำเป็นน้ำมันที่ใช้ปรุงอาหารได้โดยวิธีแยกส่วน (FRACTIONATION) นอกจากนี้ยังมีคุณสมบัติเป็นของเหลวที่อุณหภูมิ 18 ถึง 20 องศาเซลเซียส และจะมีลักษณะขุ่นเป็นตะกอนเมื่ออุณหภูมิต่ำกว่า 7 องศาเซลเซียส

2.2 น้ำมันส่วนขุ่นหรือสเตียรีน (STEARIN) น้ำมันประเภทนี้จะมีอยู่ประมาณ 30 - 35 เปอร์เซ็นต์ น้ำมันส่วนนี้จะนำไปใช้ในอุตสาหกรรมอื่น

ในปัจจุบันนี้ โรงงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ใช้ไขมันปาล์มสเตียรีนมีน้อย ทำให้มีไขมันปาล์มสเตียรีนมากเกินไปเกินความต้องการ

3. ปัญหาทางค่านแรงงาน แรงงานที่ใช้อยู่ในโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มดิบมีอยู่ 2 ประเภทคือ แรงงานประจำและแรงงานประเทรายวัน สิ่งที่ทำให้เป็นปัญหาคือ แรงงานประจำซึ่งเจ้าของโรงงานจะต้องว่าจ้างไว้ตลอดเวลาไม่ว่าจะมีการผลิตหรือไม่ก็ตาม ถ้าช่วงใดมีการผลิตน้อย สักส่วนค่าแรงต่อหน่วยจะสูงซึ่งทำให้ต้นทุนการผลิตสูงไปก้วย

อย่างไรก็ตาม ปัญหาทางค่านแรงงานนั้นนับว่ายังไม่ใช่ปัญหาที่มีผลกระทบกระเทือนร้ายแรงนัก ทั้งนี้เพราะค่าจ้างแรงงานเป็นเพียงค่าใช้จ่ายส่วนน้อยของต้นทุนการผลิต อีกทั้งโรงงานแต่ละแห่งก็ใช้คนงานเป็นจำนวนไม่มากนัก แต่จากการสำรวจลักษณะของผู้ใช้แรงงานพบว่า ปัญหาสำคัญน่าจะเป็นปัญหาทางค่านการขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเครื่องจักรและกระบวนการผลิต ตลอดจนผู้ที่มีความสามารถทางค่านเศรษฐกิจเพื่อเก็บราคาซื้อขายผลผลิตได้อย่างใกล้เคียงที่สุด

4. ปัญหาค่าใช้จ่ายโรงงาน ปัญหาทางค่านี้นประกอบไปด้วยปัญหาทางค่าน
เชื้อเพลิงและปัญหาทางค่านค่าเสื่อมราคา โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ปัญหาเกี่ยวกับเชื้อเพลิงมีราคาสูงและการขาดแคลนเชื้อเพลิง
ในการสกัดน้ำมันปาล์มทำให้จำเป็นต้องใช้เชื้อเพลิงในการย่างผลปาล์มโดยตรงหรือ
การต้มแล้วใช้ไอน้ำไปอบปาล์มให้สุก เชื้อเพลิงที่กล่าวมานี้ได้แก่ไม้ฟืนจากป่าซึ่ง
ผู้เชี่ยวชาญท่านหนึ่งได้ให้ทัศนะว่าในอนาคตเชื้อเพลิงประเภทนี้นับวันจะหายากขึ้นและ
ปริมาณที่ซีกก็เป็นจำนวนมากด้วยเช่นกัน สาเหตุดังกล่าวจะทำให้เกิดปัญหาทั้งทางค่าน
ราคาและปริมาณ ปัญหาดังกล่าวนี้นรัฐบาลควรนำมาพิจารณาโดยด่วนเนื่องจากถ้าปล่อยให้
ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ต่อไปจะทำให้มีการตัดไม้ทำลายป่าเพื่อนำไม้มาทำเป็นเชื้อเพลิง
มากขึ้น การวิจัยเพื่อหาสิ่งอื่นมาทดแทนไม้ฟืนจึงเป็นสิ่งที่ควรกระทำอย่างยิ่ง สำหรับ
โรงงานบางแห่งที่ใช้ไม้ฟืนซึ่งเป็นไม้จำพวกไมยงพาราที่หมดอายุแล้วถูกโค่นลงเพื่อ
ปลูกใหม่นั้น ต้องใช้เวลาอีกหลายสิบปีกว่าจะมีฟืนรุ่นใหม่สำหรับพื้นที่ที่โค่นครั้งนี้ ซึ่ง
ช่วงเวลาดังกล่าวอาจเป็นช่วงของการขาดแคลนเชื้อเพลิง

ในด้านการนำทะเลลายเปล่าที่มีน้ำหนักประมาณ 16 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนัก
ปาล์มทั้งทะเลลายมาเป็นเชื้อเพลิงนั้นก็สามารถใช้ได้ แต่ไม่เป็นที่นิยมใช้ในโรงงานแบบ
อมควยไอน้ำ เพราะทำให้เกิดสนิมที่หมอกม่นำได้ง่าย และนอกจากนี้การนำทะเลลายปาล์ม
เป็นเชื้อเพลิงจะทำให้เกิดเขม่าจำนวนมาก ซึ่งเขม่าอาจไปอุดรูทำให้ไฟไม่แรง ปัจจุบัน
ได้มีผู้พยายามนำทะเลลายเปล่านี้ไปทำให้เกิดประโยชน์อย่างอื่น เช่น การวิจัยเกี่ยวกับ
การนำทะเลลายเปล่าไปทำเป็นที่เพาะเห็ด การนำทะเลลายเปล่าไปเข้าเครื่องสับทะเลลาย
ให้ปนแล้วจึงแยกก่อนจะนำไปเป็นเชื้อเพลิง เป็นต้น

5.3 ความเชื่อถือได้ของข้อมูลทางบัญชี ซึ่งพบว่ามีแนวโน้มในการใช้ข้อมูลทางบัญชีที่หาความไม่ถูกต้องของตามหลักบัญชีที่รับรองทั่วไปหรือไม่อย่างไร กิจกรรมบางแห่งมีการนำมูลค่าของผลพลอยได้มาจากต้นทุนของผลผลิตหลักซึ่งไม่แน่ใจว่าจะเป็นวิธีที่ถูกต้องหรือไม่ บางกิจกรรมก็มีได้นำมาหักจากต้นทุนผลผลิตโดยถือว่าเป็นรายได้อื่นก็มี

5.4 ไม่มีการตีราคาสินค้าคงเหลือ ทั้งนี้เพราะไม่มีระบบบัญชีที่จะทำให้สามารถรวบรวมต้นทุนการผลิตของแต่ละแผนกได้ ดังนั้นจึงไม่สามารถคิดต้นทุนต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องได้ ซึ่งมีผลทำให้ไม่สามารถควบคุมต้นทุนการผลิต ไม่สามารถหาราคาสินค้าคงเหลือต้นงวดและปลายงวด ตลอดจนต้นทุนขายประจำงวด

6. ปัญหาการตลาด ซึ่งได้แก่ปัญหาทางด้านการขายผลผลิตที่เป็นน้ำมันปาล์มดิบในราคาที่ไม่แน่นอนเพราะขึ้นอยู่กับภาวะทางเศรษฐกิจและอุปสงค์อุปทานของตลาดนอกจากนี้แล้ว โรงงานบางแห่งมีการทำสัญญากับโรงงานกลั่นน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ โดยกำหนดปริมาณและราคาซื้อขายไว้ล่วงหน้า โรงงานจึงต้องทำการผลิตให้ทันตามสัญญา ซึ่งเป็นสาเหตุของการกวนซื้อวัตถุดิบ ในบางช่วงอาจมีการปั่นตลาดน้ำมันปาล์มดิบโดยนายทุนมากกวานซื้อน้ำมันปาล์มดิบในราคาถูกแล้วก็กักตุนไว้ พอถึงช่วงที่น้ำมันปาล์มดิบมีราคาสูงขึ้นก็นำออกมาขาย ซึ่งในช่วงดังกล่าว โรงงานผลิตน้ำมันปาล์มดิบไม่มีผลผลิตจำนวนมากพอ

7. ปัญหาในด้านการจัดหาเงินทุน ธุรกิจประเภทนี้จะลงทุนค่อนข้างสูง ดังนั้นส่วนใหญ่ยังต้องอาศัยเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่างๆ เช่น สถาบันการเงิน เอกชนผู้ใหญ่ ฯลฯ ซึ่งภาระดอกเบี้ยที่ต้องแบกรับอยู่นั้นเป็นจำนวนมาก ถ้าเมื่อใดกิจการต้องชะงักหรือประสบกับภาวะการขาดทุน ดอกเบี้ยจะท่วมท้นและยากที่จะฟื้นตัวได้ ผู้ให้เงินทุนจึงต้องมีการพิจารณาอนุมัติเงินทุนอย่างรอบคอบ แม้กระทั่งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแห่งประเทศไทย ยังต้องวางระเบียบต่างๆ ในการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจประเภทนี้ไว้อย่างรอบคอบ การจัดหาเงินทุนมาใช้ในการดำเนินการจึงยังไม่คล่องตัวเท่าที่ควร

8. ปัญหาการขาดการควบคุมดูแลจากภาครัฐบาล ทำให้ผลผลิตน้ำมันปาล์มดิบ มากไปหรือน้อยไปในบางครั้ง ปัจจุบันโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบมีอยู่เป็นจำนวนมาก ที่ได้รับ การอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเรียบร้อยแล้ว แต่ ยังไม่ไต่ค่าเนินการ ทำให้ไม่สามารถควบคุมปริมาณการผลิตผลปาล์มสดให้สอดคล้องกับ ความต้องการของโรงงานได้

ข้อเสนอแนะด้านการผลิตผลปาล์ม

รัฐบาลและเอกชนควรร่วมมือกันในการสร้างความก้าวหน้าให้กับอุตสาหกรรม การผลิตน้ำมันปาล์มดิบ โดย

1. เร่งรัดการผลิตพันธุ์ปาล์มที่ดีและให้ผลผลิตสูง เพื่อให้ได้วัตถุดิบที่มีคุณภาพ ดีการขยายพันธุ์โดยใช้เนื้อเยื่อ (TISSUE CULTURE) จะช่วยให้ได้พันธุ์ที่เร็วขึ้น
2. ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีในการปลูก การดูแลสวนและการเก็บเกี่ยว ปาล์มให้ถูกวิธีแก่เกษตรกรรายย่อย สนับสนุนเจ้าของสวนปาล์มขนาดใหญ่ที่ประสบผลสำเร็จ ช่วยเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการสมัยใหม่ให้แก่เจ้าหน้าที่ของทางราชการและเกษตรกร รายย่อย
3. จัดหาแหล่งเงินทุนใหญ่ในอัตราดอกเบี้ยต่ำให้แก่เกษตรกร
4. ควรจะมีการจดทะเบียนผู้ปลูกปาล์มน้ำมันและกำหนดเขตเกษตรเศรษฐกิจ ปาล์มน้ำมัน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการควบคุมผลผลิตปาล์มน้ำมัน ให้สอดคล้องกับกำลังการ ผลิตของโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม
5. อนุญาตให้เอกชนเช่าทำประโยชน์ ในเขตป่าสงวนที่หมดสภาพแล้ว และ เหมาะสมกับการปลูกปาล์ม ซึ่งจะเป็นการสอดคล้องกับนโยบายการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ทั้งนี้ เพราะปาล์มน้ำมันเป็นพืชยืนต้น
6. ภาครัฐควรแจ่งแนวนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการผลิตน้ำมันปาล์มดิบให้เกษตรกรทราบ เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจปลูกหรือไม่ปลูกปาล์มน้ำมัน
7. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมันสามารถจำหน่ายผลปาล์มสด ในราคาที่เป็นธรรม โดยการส่งเสริมให้เกษตรกรรวมตัวกันเป็นกลุ่มเพื่อจำหน่ายแบบมีข้อ ทกลงและทำสัญญากับโรงงานเพื่อเป็นหลักประกันค่านาราคาและปริมาณผลปาล์มสดเข้า

โรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมทั้งสองฝ่าย

ข้อเสนอแนะด้านการผลิตน้ำมันปาล์มดิบ

รัฐบาลควรดำเนินการเกี่ยวกับการผลิตน้ำมันปาล์มดิบดังนี้

1. สนับสนุนให้โรงงานสกัดน้ำมันขนาดเล็กที่มีอยู่ในปัจจุบันปรับปรุงระบบการผลิตเพื่อให้สามารถแยกสกัดน้ำมันเนือปาล์มและเมล็ดปาล์มออกจากกัน และไม่ควรให้มีการจัดตั้งโรงงานขนาดเล็กเพิ่มขึ้น เนื่องจากผลผลิตน้ำมันเกรด บี ของโรงงานขนาดเล็กมีแนวโน้มว่าจะมีปัญหาในการจำหน่ายในอนาคตและโรงงานขนาดเล็กจะไม่ค่อยมีอำนาจในการต่อรองทั้งทางด้านการซื้อวัตถุดิบและขายผลผลิต
2. ควบคุมการนำเข้าน้ำมันปาล์มดิบ และน้ำมันพืชชนิดอื่นที่สามารถทดแทนกันได้ให้สอดคล้องกับปริมาณน้ำมันปาล์มที่ผลิตได้ในประเทศ ซึ่งกรมการค้าต่างประเทศได้มีนโยบายการนำเข้าน้ำมันปาล์มดิบและน้ำมันถั่วเหลืองโดยการใช้ระบบประมวลชิงสิทธิการนำเข้าทุก 4 เดือน แทนการอนุมัติให้นำเข้าเป็นครั้งคราวเช่นเดิม ซึ่งจะช่วยให้ผู้นำเข้าน้ำมันปาล์มและน้ำมันถั่วเหลืองหันกลับมาใช้น้ำมันปาล์มดิบภายในประเทศมากขึ้น
3. สนับสนุนให้มีการนำน้ำมันปาล์มสเตียร์นไปใช้ในอุตสาหกรรมให้มากขึ้น โดยเฉพาะอุตสาหกรรมทำสบู่ ซึ่งปัจจุบันต้องนำเข้าไขวัวมาเป็นวัตถุดิบ ทั้งที่น้ำมันปาล์มสเตียร์นสามารถใช้ทดแทนไขวัวได้เป็นอย่างดี
4. กวดขันการลักลอบนำเข้าน้ำมันปาล์ม และกำหนดมาตรการป้องกันการค้าลักลอบนำเข้าให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตน้ำมันปาล์ม โดย
 - 5.1 สนับสนุนการวิจัยระบบการสกัดน้ำมันปาล์ม เพื่อให้ได้น้ำมันตามมาตรฐาน ขนาดโรงงานที่เหมาะสมและต้นทุนต่ำ
 - 5.2 ส่งเสริมการลงทุนในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบในเขตที่มีโรงงานไม่เพียงพอกับผลผลิต เช่น เขตชุมพรคอนบน ฯลฯ และควรจะให้การส่งเสริมเฉพาะรายที่มีความประสงค์จะสร้างโรงงานจริง ๆ
6. การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับน้ำมันปาล์ม โดยส่งออกในรูปแบบของน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ เพราะมีมูลค่าสูงกว่าน้ำมันปาล์มดิบและสามารถตอบสนองความต้องการบริโภค

โคกตันที่ ปัจจุบันประเทศไทยยังส่งออกในรูปแบบน้ำมันดิบเป็นส่วนใหญ่

ข้อเสนอแนะทางด้านการบัญชี

ผู้ประกอบการควรจะมีการปรับปรุงทางด้านการบัญชีดังนี้

1. ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่แผนกบัญชีที่มีความสามารถพอที่จะจัดทำรายงานทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความเชื่อถือให้กับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง
2. จัดทำบัญชีให้ถูกต้อง ทันเวลา โดยเริ่มจากการจัดวางระบบบัญชีให้แยกเป็นแผนก เช่น แผนกผลป่าลมสด แผนกสกัดน้ำมัน แผนกบริการการผลิต เป็นต้น จัดทำบัญชีอย่างรวดเร็วโดยทำบัญชีบันทึกรายการประจำวันและบัญชีแยกประเภทซึ่งจะช่วยให้บันทึกรายการและจัดทำรายงานทางการเงินได้เร็วขึ้น
3. ควรมีการจัดทำบัญชีต้นทุนให้ถูกต้อง เพื่อจะได้ทราบต้นทุนการผลิตทั้งหมดและต้นทุนต่อหน่วย และสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการควบคุมต้นทุนการผลิต การโอนต้นทุนระหว่างงวด การหาต้นทุนขายและการคี่สินค้าคงเหลือสิ้นงวด
4. จัดทำรายงานทางการเงินให้แก่ฝ่ายบริหารอย่างถูกต้องทันเวลา เพื่อใช้ข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. จัดให้มีระบบการควบคุมภายในที่ดี เช่น มีการแบ่งแยกหน้าที่เพื่อสามารถตรวจสอบซึ่งกันและกัน การจัดทำบัญชีคุมและบัญชีแยกประเภทย่อย การควบคุมทางด้านเอกสารให้มีการอนุมัติอย่างถูกต้อง การควบคุมเงินสดโดยจัดให้มีการตั้งวงเงินสดย่อยไว้สำหรับรายจ่ายที่มีจำนวนเงินไม่มากโดยให้มีคนรับผิดชอบและมีการตรวจสอบจำนวนเงินกับบัญชีเป็นครั้งคราว

แนวโน้มเกี่ยวกับอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มในอนาคต

อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มจำเป็นจะต้องมีโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มเป็นอย่างยิ่ง เพราะผลปาล์มจะต้องได้รับการสกัดน้ำมันให้เร็วที่สุดหลังจากตัดออกจากต้น เพื่อให้ได้น้ำมันที่มีคุณภาพดี มีกรดไขมันอิสระต่ำเหมาะที่จะนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง จำนวนและกำลังการผลิตของโรงงานจึงต้องมีให้เพียงพอกับปริมาณผลผลิตปาล์มที่จะออก

อุตสาหกรรมในช่วงปี 2529/2530 มีการเปลี่ยนแปลงทางค่านโรงงาน 2 ประการ ที่น่าสังเกตคือ

1. มีโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบเพิ่มขึ้น คือ 2528 มีโรงงาน 27 โรงแล้ว เพิ่มขึ้นเป็น 28 โรงในปี 2529 และจะเป็น 33 โรงในปี 2530 และกำลังการผลิตเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจาก 148 ตัน/ชั่วโมงในปี 2528 เป็น 166/ตัน/ชั่วโมงในปี 2529 และจะเป็น 255 ตัน/ชั่วโมงในปี 2530 การที่กำลังผลิตเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นนี้ ทำให้แต่ละโรงงานต้องพยายามแข่งขันในการที่จะรับซื้อผลปาล์มเพื่อให้โรงงานสามารถดำเนินการได้

แม้ว่าสภาพการแข่งขันจะเป็นผลดีแก่เกษตรกรในด้านราคาหรือรายรับพิเศษที่โรงงานจะให้เพื่อจูงใจเกษตรกร แต่ค่าใช้จ่ายในการจัดหาวัตถุดิบของเกษตรกรจะเพิ่มขึ้นและเมื่อคิดรวมไปถึงความจริงที่ว่าแต่ละโรงงานจะไม่สามารถหาวัตถุดิบได้มากเท่ากับปี 2529 ที่ผ่านมา เพราะวัตถุดิบกระจายสู่โรงงานใหม่ด้วย ต้นทุนการแปรรูปทอหน่วยย่อมมีแนวโน้มสูงขึ้น จะทำให้ต้นทุนทอหน่วยสูงตาม หากเกิดความผันผวนทางค่านราคาน้ำมันปาล์มหรือราคาของผลพลอยได้ตกต่ำลง จะส่งผลกระทบต่อราคาค่าเนื้องานของโรงงานสกัดน้ำมันดิบซึ่งอาจทำให้รัฐต้องเข้าไปช่วยแก้ไขเพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศและไม่ให้ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มด้วย

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มทางภาคใต้ว่าในปี 2530 จะซื้อผลปาล์มได้น้อยลงแต่โรงงานขนาดใหญ่จะได้รับผลกระทบมากกว่า เพราะมีการลงทุนสูงรวมทั้งมีต้นทุนการผลิตสูงด้วยในขณะที่โรงงานขนาดเล็กอาจจะหยุดดำเนินการชั่วคราวได้โดยไม่ต้องแบกรับภาระต้นทุนคงที่ (เช่น คอกเบี้ย ค่าเสื่อมราคา เป็นต้น) มากเท่าโรงงานขนาดใหญ่

2. มีโรงงานแบบหีบผสมเพิ่มขึ้น ทำให้มีผลผลิตที่เป็นน้ำมันปาล์มดิบ เกรด บี เพิ่มขึ้น เป็นเหตุให้โรงงานอุตสาหกรรมหลายประเภทเปลี่ยนมาใช้ น้ำมันปาล์มเป็นวัตถุดิบมากขึ้นและเกิดความต้อการน้ำมันปาล์มสูงขึ้นอย่างมาก ซึ่งลักษณะการใช้ น้ำมันราคา ถูกทดแทนน้ำมันราคาแพงจะเห็นได้ชัดเจนในปี 2529 เมื่อราคาน้ำมันปาล์มต่ำลงมากทำให้มีการใช้น้ำมันปาล์มที่ผลิตในประเทศเกือบทั้งหมด มีส่งออกเพียง 5,000 ตันทั้ง ๆ ที่ในปี 2528 ซึ่งมีผลผลิตน้อยกว่าปี 2529 แต่มีการส่งออกถึง 12,500 ตัน ความต้องการ

สูงทั้งกล่าวเมื่อผนวกกับการทำนํ้าเข้านํ้ามันปาล์มจากต่างประเทศ ทำให้มีการนํ้ามันผสมที่โรงงานขนาดเล็กผลิตไปใช้อย่างกว้างขวางขึ้น ทำให้เชื่อว่าในระยะสั้นนี้จะยังคงมีตลาดสำหรับนํ้ามันผสม

จากการเก็บตัวอย่างนํ้ามันจากโรงงานแบบหีบผสมซึ่งเป็นนํ้ามันเกรด บี ไปตรวจสอบคุณภาพแล้วส่วนใหญ่จะไม่ได้มาตรฐาน เพราะโรงงานประเภทนี้จะไม่ค่อยพิถีพิถันในการควบคุมคุณภาพนํ้ามันโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรดไขมันอิสระและสิ่งที่ไม่ละลายในนํ้ามันซึ่งมักจะสูงจนเกินกำหนด ต่างจากนํ้ามันจากโรงงานขนาดใหญ่ซึ่งการใช้ระบบไอนํ้าทำให้ควบคุมปริมาณกรดและสิ่งเจือปนในนํ้ามันให้อยู่ในระดับต่ำได้ดีกว่า

ในปัจจุบันอาจจะกล่าวได้ว่าปริมาณการผลิตนํ้ามันปาล์มในประเทศใกล้เคียงกับความต้องการ ดังนั้นเป็นการยากที่จะชี้ชัดลงไปว่านํ้ามันเกรด บี ดังกล่าวจะเป็นที่ต้องการของโรงงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องหรือไม่ ผู้ผลิตนํ้ามันปาล์มที่ไม่ได้มาตรฐานดังกล่าวมักประสบปัญหาการขายนํ้ามันปาล์มดิบไม่ได้ในช่วงฤดูปาล์มออกชุก หรือขายได้ราคาต่ำ จากการคาดหมายผลผลิตนํ้ามันปาล์มเชื่อว่าปริมาณการผลิตนํ้ามันปาล์มภายในประเทศจะเกินความต้องการบริโภคในอนาคตร้อยปี ซึ่งการส่งออกนํ้ามันส่วนเกินจะทำได้ก็ต้องเป็นนํ้ามันที่มีคุณภาพได้มาตรฐานเท่านั้น การมีอุปทานนํ้ามันปาล์มเพิ่มขึ้นทำให้ผู้ใช้มีโอกาสเลือกนํ้ามันที่มีคุณภาพมาใช้ในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

ฉะนั้น ในอนาคตจึงเป็นไปได้ว่าตลาดนํ้ามันเกรด บี จะแคบลงและมีผลกระทบต่อผู้ประกอบการโรงงานแบบหีบผสมเหล่านี้ นํ้ามันที่ได้มาตรฐานเท่านั้นจึงจะสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ ดังนั้นโรงงานแบบหีบผสมจึงจะประสบความสำเร็จเพียงในระยะสั้นเท่านั้น และจะเห็นได้ว่าการเพิ่มจำนวนของโรงงานแบบหีบผสมมีแค่เฉพาะจังหวัดที่เป็นแหล่งปลูกที่สำคัญเท่านั้น

สำหรับการคาดหมายเกี่ยวกับวัตถุดิบนั้นมีการคาดหมายว่า ผลผลิตปาล์มทะเลาะปี 2530 จะลดต่ำลงกว่า 780,000 ตัน เนื่องจากสภาวะความแห้งแล้งซึ่งจะมีผลกระทบต่อการผลิตของต้นปาล์ม และการที่ราคาปาล์มในปีก่อนหน้านี้อยู่ในระดับต่ำ ทำให้การใส่ปุ๋ยและการบำรุงรักษาต้นปาล์มของชาวสวนลดลง ซึ่งจะมีผลให้ต้นปาล์มในปีนี้และในอีกสองปีถัดไปลดลง

จนถึงบัดนี้ น่าจะเป็นที่ยอมรับกันว่าการลงทุนด้านปาล์มน้ำมันนั้น ถ้าจะให้ได้ผลดีจะต้องมีการประสานกันทั้งด้านสวนปาล์มน้ำมันและโรงงานสกัดปาล์มน้ำมัน เป็นเรื่องที่จะต้องลงทุนสูงและใช้เทคโนโลยีสูง ใช้ระยะเวลาอันจึงจะคุ้มทุนและควรจะทำครบวงจร

โอกาสที่จะโคที่คืนที่เหมาะสมมาปลูกปาล์มน้ำมันนั้นจะต้องมีการตกลงร่วมกันระหว่างเอกชนรายใหม่ที่มีโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มติดกับกรมส่งเสริมสหกรณ์และกรมประชาสัมพันธ์หรือกรมป่าไม้ในการจัดสวนปาล์ม

ปัญหาในอนาคต

จากการสอบถามผู้ที่อยู่ในวงการนี้คาดว่า ในอนาคตน้ำมันปาล์มจะมีมากเกินความต้องการภายในประเทศทำให้ต้องส่งไปขายแข่งกับตลาดต่างประเทศ ในขณะเดียวกันประเทศไทยยังขาดข้อมูลและผลจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการตลาดต่างประเทศและมาตรการด้านคุณภาพของน้ำมันปาล์มที่ส่งออกในอนาคต ดังนั้นผู้เกี่ยวข้องของหลาย ๆ ฝ่ายจึงต้องตระหนักไว้ด้วย

การขยายตัวของน้ำมันพืชในอนาคต จำเป็นต้องคำนึงถึงตลาดโลกเป็นสำคัญ แต่ปัญหาก็คือระบบการคุ้มครองอุตสาหกรรมน้ำมันพืชที่มีอยู่ อาจจะทำให้ต้นทุนในประเทศสูงกว่าต้นทุนในต่างประเทศ การนำสินค้าไปขายต่างประเทศจึงทำได้ลำบาก นโยบายของรัฐบาลในเรื่องนี้จึงจำเป็นต้องกำหนดให้แน่ชัดว่า จะให้อุตสาหกรรมน้ำมันพืชแข่งกับตลาดโลกได้อย่างไร

นอกจากนี้อาจกล่าวได้ว่า ตลาดน้ำมันพืชในประเทศไทยยังอยู่ในระหว่างหัวเลี้ยวหัวต่อของการที่จะกลายมาเป็นผู้ส่งออก เมื่อมาพบตลาดโลกที่มีผลผลิตน้ำมันปาล์มล้นตลาดทำให้มีอาการชงักและหันมาปิดการนำเข้า เพราะราคาในตลาดโลกนั้นถูกกว่าราคาในประเทศ โดยนัยนี้แสดงว่าผู้บริโภคต้องรับภาระการคุ้มครองอุตสาหกรรมน้ำมันพืชไปโดยปริยาย แต่สภาพเช่นนี้คงจะไม่กระทบกระเทือนผู้บริโภคมากนัก เพราะน้ำมันพืชเป็นเพียงค่าใช้จ่ายส่วนน้อยของค่าใช้จ่ายทั้งหมด อย่างไรก็ตามผลผลิตในประเทศซึ่งมีมากขึ้นในปี

ต่อ ๆ มา จะบังคับให้ประเทศไทยต้องขายน้ำมันพืชสู่ตลาดโลกมากยิ่งขึ้น ซึ่งความจริงแล้วก็จะเป็นผลดีต่ออุตสาหกรรมนี้ในระยะยาว เพราะอุตสาหกรรมนี้จะต้องพิสูจน์ตัวเองให้ได้ว่าสามารถยืนหยัดได้แม้ในสภาวะที่ยาก เช่นนี้ ปี 2529 ที่ผ่านมานับเป็นปีแห่งการแข่งขันกันในตลาดน้ำมันขวดในประเทศอย่างแท้จริงและยังเป็นปีที่ยากที่สุดปีหนึ่งของ การเกิดตลาดว่าจะไปทางใด ในปี 2530 การแข่งขันยังคงยึดถือมาอย่างหลักเดิมยังไม่ไค้ แต่ตลาดจะเริ่มเขารูปเขารอยเมื่อรัฐบาลเริ่มมีแนวนโยบายที่แน่ชัด ดังนั้นหลังจากปี 2530 นี้แล้วตลาดน้ำมันพืชก็คงจะเข้าที่มากขึ้น การพัฒนาและขยายตัวของอุตสาหกรรมนี้จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

อุตสาหกรรมการผลิตน้ำมันปาล์มดิบนับเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างหนึ่ง การวิจัยของผู้วิจัยในครั้งนี้เป็นเพียงการวิจัยด้านหนึ่งในอีกหลายด้านที่น่าสนใจ ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะแนวทางสำหรับผู้สนใจที่จะศึกษาค้นคว้า ควรจะศึกษาแนวใดบ้างดังต่อไปนี้

1. วิจัยต้นทุนการผลิตของโรงงานที่มีกำลังการผลิตนอกเหนือจากกำลังการผลิตขนาด 10 ตันทะลายต่อชั่วโมง เพราะขนาดของกำลังการผลิตเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อต้นทุนการผลิต
2. การวิจัยทางด้านการผลิตปาล์มน้ำมันในเขตภาคอื่นของประเทศ ปัจจุบันภาคตะวันออกเป็นแหล่งปลูกปาล์มน้ำมันอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งภาคนี้อาจจะมีปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ผลผลิตแตกต่างจากภาคใต้ ข้อมูลที่ศึกษาจะเป็นแนวทางแก่เกษตรกรหรือนักลงทุนที่จะไปลงทุนในภาคนี้
3. ควรจะได้มีการศึกษาดังการนำน้ำมันปาล์มดิบไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ นอกเหนือจากที่ใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน
4. ควรจะได้ศึกษาดังการนำส่วนที่เหลือใช้จากกระบวนการผลิตมาใช้ให้เป็นประโยชน์ว่าทำอย่างไรจึงจะได้ประโยชน์สูงสุด
5. การศึกษาต้นทุนการผลิตน้ำมันปาล์มดิบแบบหอคดผลปาล์ม ซึ่งปัจจุบันไค้

ปรับปรุงวิธีการผลิตไปจากช่วงที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา

6. การศึกษาถึงขั้นการกลั่นน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์และการนำน้ำมันปาล์มไปแปรรูป
ขั้นสุดท้าย ซึ่งข้อมูลจากการวิจัยของผู้วิจัยครั้งนี้จะเป็นพื้นฐานอย่างก็สำหรับผู้สนใจจะ
ศึกษาต่อไป